

Publicerad 2014-08-09 16:37 av Marianne Räf

Sarkasmen vet ingen gräns!

Sjuk dikt 7/8 -14

Saligen syntes vi vandra
från den ena blomman
till den andra!

Suckar av sorg jag andades.
I Kurtisens gift
jag blandades.

Otrohet å illojala
män satte Livet
på det hala!

Alla ville ha sin plats,
centralt i Arvfurstens
stora plastpalats!

De knackade på min dörr!
Sen, var Ingenting alls,
precis, - som förr!

Hon hette visst Maria - eller Lena.
Hon ville visa blygden för Alla!
Vad vill denna dikten mena?

Övningar å sövningar..
En spottstyver för nånns lik!
-Hur länge till dessa prövningar?!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten